

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 18C/208/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216214485
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Paranič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7216214485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom JUDr. Tomášom Paraničom v spore žalobcu: J. Y. G. G..M..B.., G. G. C. X, XXX XX H., IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: D. U., T. XX.X.XXXX, U. H. G. X, XXX XX H. - M., o zaplatenie 467,59 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 6,58 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6,58 eura od 29.6.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Košice II dňa 21.6.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 467,59 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 277,54 eura od 1.5.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 183,47 eura od 31.5.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 6,58 eura od 29.6.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým že, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.8.2014 postúpil postupca Telefonica O2 Slovakia, s.r.o. (ďalej len „postupca“) pohľadávku voči žalovanému. Postupca s odporcom (ďalej len „žalovaná“) uzavrel dňa 1.2.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „Zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služieb v zmysle zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (správne podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách poznámka súdu). Na základe Zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky a Cenník, postupca poskytol žalovanému elektronické komunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných zmluvných podmienkach. Žalobca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platným cenníkom. Postupca vystavil žalovanému Vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach: č. 10514362286 na sumu 277,54 eura so splatnosťou 30.4.2013, č. 1053384148 na sumu 183,47 eura so splatnosťou dňa 30.5.2013 a č. 1054991774 na sumu 6,58 eura so splatnosťou dňa 28.6.2013. Rozpis jednotlivých vyúčtovaných položiek je uvedený v pripojených faktúrach. Faktúry sú očíslované variabilnými symbolmi. Odporca k dnešnému dňu uhradil odo dňa postúpenia pohľadávky dlžnú čiastku vo výške 0 eur. Zároveň si uplatňuje aj úroky z omeškania.

3. S účinnosťou od 1.7.2016 sa na konanie sporových strán pred súdom vzťahuje zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd podľa tohto predpisu postupuje aj v konaniach začatých pred účinnosťou tohto zákona (§ 470 ods.1 CSP).

4. Žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu na adresu jej bydliska, iná adresa jej pobytu nebola zistená, žaloba jej preto bola doručená postupom podľa § 116 ods. 2 CSP.

5. Podľa § 297 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 467,59 eura, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 177 ods. 2 pís. a/ CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.1.2018 o 13.10 hod.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 16.1.2018.

8. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu (Telefonica O2 Slovakia, s.r.o.) uzatvoril so žalovanou dňa 1.2.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytoval žalovanej elektronické komunikačné služby.

10. Právny predchodca žalobcu za ním poskytnuté služby vyfakturoval žalovanej faktúrou č. 10514362286 na sumu 277,54 eura so splatnosťou 30.4.2013, č. 1053384148 na sumu 183,47 eura so splatnosťou dňa 30.5.2013 a č. 1054991774 na sumu 6,58 eura so splatnosťou dňa 28.6.2013.

11. Z oznámenia právneho predchodcu žalobcu (Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 26.9.2014) vyplýva, že právny predchodca žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2480 zo dňa 28.9.2014 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

12. Z príloh zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.8.2014 na č.l. 16-18 súd zistil, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vo výške 467,59 eura bola (pod referenčným číslom 81756952) postúpená na žalobcu.

13. Z predloženej dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky zo dňa 14.10.2013 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zrejmé, že žalovaná uznala záväzok vo výške 467,59 eura, pričom sa ho zaviazala platiť v 6 pravidelných mesačných splátkach vo výške 77 eur k 31. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky je 31.10.2013 a poslednej dňa 31.3.2014.

14. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len "ZEK") v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom

verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

17. Podľa § 44 ods. 4 ZEK ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazá využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

18. Podľa § 5 ods. 1 až 4 ZEK podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá poskytuje sieť alebo službu; poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Užívateľ je osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejnej služby. Za užívateľa sa na účely tohto zákona považuje aj účastník a koncový užívateľ, ak sa ďalej neustanovuje inak. Koncový užívateľ je osoba, ktorá používa verejnú službu alebo požaduje jej poskytovanie a túto službu ďalej neposkytuje a ani prostredníctvom nej neposkytuje ďalšie služby. Koncovým užívateľom je spotrebiteľ, a ak ide o rozhlasové a televízne programové služby, aj poslucháč a divák. Účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

19. Podľa § 43 ods.1 písm. a) ZEK podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

20. Podľa § 43 ods. 12 ZEK účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

24. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo

zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

26. Právny predchodca žalobcu vystupoval ako poskytovateľ telekomunikačných služieb v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná neuzatvorila predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný vzťah je preto potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, kde žalobca vystupuje v pozícii dodávateľa a žalovaná v pozícii spotrebiteľa.

27. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný len v časti.

28. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 467,59 eura s príslušenstvom predstavujúci nezaplatené telekomunikačné služby poskytnuté žalobcom.

29. Podľa citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákoný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Aj napriek tomu, že ide o ustanovenie, ktoré nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktorým bolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora) sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015 cit.: „V preskúmanom prípade je - aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka - zrejme, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnúť na zákoný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom“.

30. Žalobca si uplatňuje žalovaný nárok na základe faktúr splatných dňa 30.4.2013, 30.5.2013 a 28.6.2013 a teda právo z týchto faktúr mohlo byť prvý krát vykonané (a premlčacia doba začala plynúť) nasledujúci deň po ich splatnosti, t.j. dňa 1.5.2013, 31.5.2013 a 29.6.2013. Žalobca si nárok uplatnil žalobou na súde až dňa 21.6.2016, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby vo vzťahu k faktúram č. 1051436286 splatnej dňa 30.4.2013 na sumu 277,54 eura a č. 1053384148 splatnej dňa 30.5.2013 na sumu 183,47 eura. Vzhľadom na premlčanie uplatneného nároku, na ktoré musel súd v zmysle citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadať aj bez námietky žalovanej, súd priznal žalobcovi len nárok z faktúry č. 1054991774 splatnej dňa 28.6.2013 v sume 6,58 eura a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

31. Žalobca taktiež predložil spolu so žalobou Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 7.10.2013. Tu je ale potrebné uviesť, že ide o klasickú formulárovú dohodu, ktorú evidentne vopred pripravil žalobca a do ktorej bol rukou vyplnený len údaj o vyznačení dátumu, miesta a podpisu dohody dlžníkom. Z toho je zrejme, že dlžník (žalovaná) pri vypisovaní formulára nemohol ovplyvniť obsah tejto zmluvy žiadnym spôsobom. Ak teda žalovaná túto Dohodu podpísala, podľa názoru súdu tým primárne sledovala cieľ splácať dlh v splátkach a nie uznať záväzok, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršila postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Preto súd túto dohodu považuje za neplatnú a to jednak pre absenciu vôle dlžníka uznať dlh a jednak pre to, že takýto postup už bol v minulosti opakovane práve pri žalobcovi vyhodnotený súdmi ako nekalá obchodná praktika (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.

zn. 21Co/104/2013, 21Co/107/2013 a pod.). Napr. v uznesení sp. zn. 6CoE/20/2012 zo dňa 28.06.2012 Krajský súd v Prešove konštatoval, že „Dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého krízového stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej smernice (čl. 5 až 9) o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Skutočný cieľ je evidentne o dosiahnutí arbitráže a aby sa zdanlivo vyvolal pocit, že si to želá spotrebiteľ. Nekalá obchodná praktika je zakázaná a treba pred ňou chrániť spotrebiteľa. Odvolací súd preto odmieta argumenty oprávneného o nezodpovednom spotrebiteľovi a prekročení medze s odkazom na českú literatúru vytrhnutú z kontextu.“

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

34. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. V čase vzniku omeškania so zaplatením dôvodne uplatnených nárokov - faktúry č. 1054991774 splatnej dňa 28.6.2013 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,5 %, teda výška úroku z omeškania činí v tomto prípade 8,5 % ročne. Žalovaná sa dostala do omeškania prvým dňom po lehote splatnosti tejto, a tak je povinná zaplatiť okrem istiny 6,58 eura aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6,58 eura od 29.6.2013 do zaplatenia.

36. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán sporu. Žalobca sa v danom konaní domáhal zaplatenia istiny vo výške 467,59 eura, pričom súd mu priznal nárok na zaplatenie istiny vo výške 6,58 eura, na základe čoho súd konštatuje, že v spore bola prevažne úspešná žalovaná, ktorej by patrila v rozsahu jej čistého úspechu v spore náhrada trov konania voči žalobcovi. Žalovanej ale žiadne trovy konania nevznikli (nevykonala žiaden úkon), a preto súd rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Košice II. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.